

Протокола от Киото и
влиятието му върху
устойчивото
икономическо развитие

Опазването на природната среда е практика на защита на природата от индивидуални организации или правителства в интерес на природата и човечеството.

Първите природозащитни актове датират от 7 и 14 век когато през 676 година на Остров Фарне днешна Англия е приет акт за защита на птиците, а през 1366 година обществото в Париж принуждава касапите да си изхвърлят животинските опадъци извън града.

През 1977 е основана Организацията Грeen Пеас във Ванкувър Канада. Покъсно организацията има офиси в 41 страни по света.

Декември 1997 е договорен протокола от Киото. Това е практически едно допълнение на конвенцията на ООН за промените на климата. United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC). Подписалите протокола страни приемат да намалят своите емисий в атмосферата от CO₂ И ПЕТ ДРУГИ ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ.

- 2001 – САЩ отказват да подпишат Киото протокола.
- 2005 – Протокола от Киото влиза в сила на 16.02 2005 след като е ратифициран от Русия на 18.11.2004

Природозащитничеството непрекъснато се променя за да може да се справи с новите проблеми като общото затопляне и генното инженерство, проблемите с питевата вода и много други.

Защитата на природата се нуждае от много и разнообразни човешки активности. Отпадъци, разливи и загуба на биологични видове както, замърсяване на атмосферата и почвата са само някои от моментите свързани с опазването на природната среда.

Един правилен подход към екосистемата, управлението на ресурсите и защита на природата има за цел да отчете комплексните взаимни отношения на цялата еко система при вземането на решения вместо просто да отговаря на специфичните нужди и предизвикателства. В идеалния случай вземането на решение при този процес е един сборен подход от планиране и вземане на решение които включва широк обхват от специалисти от всички правителствени департменти, представители на индустрията, природозащитни групи и обществото. Този подход идеално спомага за добрата обмяна на информация, развитието на стратегии разрешаващи споровете и подобрени регионални природни условия.

Влизането в сила на протокола от Киото съгласно член 25 от Протокола гласи: „Този протокол влиза в сила на деветдесетия ден след датата, на която не по-малко от 55 страни по конвенцията, включващи страни от приложение I, които са допринесли общо за най-малко 55 процента от общите емисии на въглероден диоксид през 1990 г., депозират своите документи за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване.“

Детайли по споразумението

В Протокола от Киото е визирано намаляването на общо девет вида газове емисии (от типовете CO₂, CH₄, N₂O и три вида флуорирани промишлени газове: HFC (хидрофлуоровъглеродороди), PFC (перфлуоровъглероди) и SF₆, които провокират глобалното затопляне. Същинската цел е в периода 1 януари 2008 — 31 декември 2012 да бъде снижено изхвърлянето в атмосферата на тези емисии с 5.2 % в сравнение с нивото от 1990 г. Тези 5.2 % намаление се разглеждат на глобално ниво: тоест не всяка ратифицирала Протокола държава трябва да намали с толкова изхвърлянето на тези газове емисии, но всяка държава има определен процент от емисии, които трябва да намали. Протоколът от Киото става и първото глобално споразумение за опазване на околната среда, основано на пазарен принцип за регулиране, изразяващ се в международна търговия с квоти за вредни емисии.

Количествените задължения са както следва

Държавите от Приложение В на Протокола поемат количествени задължения за намаляване или ограничаване на емисиите вредни газове. Основните задължения са поети от развитите индустриално държави, например:

- Европейският съюз трябва да съкрати емисиите с 8 %.
- Япония и Канада – с 6 %.
- Русия и Украйна трябва да запазят средногодишните стойности в периода 2008–2012 г. на нивата от 1990 г.
- Развиващите се страни, включително Китай и Индия, не поемат задължения.
- Като държава, ратифицирала този протокол, България се задължава да намали количеството вредни емисии с 8 %.

Освен изпълнението на договореностите по лимитиране на вредните емисии от газове, Протоколът от Киото предвижда и проучването, стимулирането, развитието и разширяването на технологии за намаляване емисиите на въглероден диоксид, както и използването на нови и възобновяеми форми на енергия и въвеждането на екологично съобразни технологии.

Гъвкави механизми

В Протокола от Киото са предвидени и т. нар. „гъвкави механизми“ за ограничаване на вредните емисии, разработени на седмата конференция на държавите, подписали Рамковата конвенция на ООН за изменението на климата (РКОНИК), проведена в Маракеш през 2001 г. и са приети на първата среща на държавите от Протокола от Киото в края на 2005 г. Тези механизми се изразяват в следното:

- Търговия с квоти за вредни емисии, при която държавата или стопански организации на нейна територия могат да продават или купуват квоти за отделянето на парникови газове от националните, регионалните или международните пазари (чл. 17 от Протокола).
- Механизми за чисто развитие – проекти, при които развиващите се държави получават инвестиции за строежа на нови мощности за сметка на стари. Осъществяват се на територията на държава от РКОНИК, невлизаща в Приложение А (визиращо развитите държави) на Протокола, като финансирането е напълно или частично за сметка на държавите, влизащи в Приложение А (чл. 12 от Протокола).
- Съвместно изпълнение – проекти за намаляване на изхвърлянето на парникови газове, които се изпълняват на територията на държава от Приложение А за сметка на друга държава от Приложение А (чл. 6). Това дава възможност на развитите държави, които не могат да намалят собствените си емисии на парникови газове, да инвестират в икономиките на страни в преход, получавайки дял.

Парников ефект:

Парниковите газове пропускат слънчевата радиация до земната повърхност, но поглъщат инфрачервените топлинни лъчи и затоплят земната повърхност и приземния атмосферен слой.

Правилно е да се говори за „добавен от човешката дейност парников ефект“, защото парниковият ефект сам по себе си е присъщ на атмосферата.

Нещо повече, той е едно от нейните най-важни свойства с оглед запазването на температурата на земната повърхност в граници, които да осигурят условия за живота на Земята.

През последното столетие човечеството измени значително химическия състав на въздуха: нивото на въглеродния двуокис (CO_2) се е покачило с 25%-30% на азотен окис (N_2O) с 15%-19%, а на метан (CH_4) 100%.

В резултат на това планетата се затопля бързо.

Арктика се затопля почти два пъти по-бързо от останалите части на планетата.

Въздухът на Гренландия се е затоплил с 1,5 градуса. Основната причина за това е ефектът на каталитичното затопляне.

Повишената глобална температура влияе негативно на природната среда. Икономическото развитие на човечеството е поставено под риск.

Най-сериозните въздействия има върху екосистемите, земеделието, природни ресурси, човешкото здраве и върху икономиката като цяло.

ПРИРОДА

Променя се количеството валежи на земята, което води до непредвидими чести наводнения или продължителни засушавания. Плодородни крайбрежни земи се загубват вследствие наводняването. Непредсказуеми промени настъпват в тропическите области. В умерените райони се повишава честота на екстремни и непредсказуеми метеорологични явления - бури, поройни дъждове, наводнения и суши.

ЧОВЕШКОТО ЗДРАВЕ

Освен горещите вълни и необикновено топлото време, което действа шоково на организма, нараства и се изменя географското разпространение на болести, предавани чрез насекоми, като малария и тропическа треска.

Увеличените вредни газове водят до развитието на тежки и хронични заболявания, алергии и други заболявания.

2003 — Горещини в Европа стават причина за смъртта на над 35 000 човека.

По данни на световната здравна организация от замърсен въздух през 2012 година са умрели над 7 милиона души от които над 5 милиона само в Азия.

Икономически последици от глобалното затопляне

Въздействието на глобалното затопляне върху добивите и продуктивността от растениевъдството и животновъдството ще варира силно по райони, но най-уязвими ще бъдат тропичните, субтропични райони и южната зона на умерения климат. Очаква се намаляването на добивите вследствие на неблагоприятните екстремни условия (високи температури и суши) в Африка, Югоизточна Азия, Югоизточна Европа, Латинска Америка и др. По-стабилни за земеделието ще бъдат по-северните зони на умерения климат (Северна Америка, САЩ, Канада, Северна Европа).

ТУРИЗЪМ

Глобалното затопляне въздейства и върху туристическия бизнес. Предварителните резултати показват, че зоната с отлични условия за морски туризъм, която понастоящем е разположена около Средиземно море, ще се премести на север, но условията през пролетта и есента в Средиземно море ще се подобрят. Степента на въздействие ще зависи от нивото на адаптация на туристите към промените в атмосферните условия.

МИГРАЦИЯ

Броят на хората, принудени да търсят убежище в следствие на климатичните промени, се увеличава драстично през последните години. Въпреки, че бежанците, напуснали домовете си в следствие на климатичните катаклизми, нямат официален статус, те са сред нас. Това са хора, които са принудени да напуснат неочаквано своите домове заради фактори като екстремни времеви условия. През 2001 г. 170 млн. души бяха засегнати от бедствия, 97% от тях, свързани с климата (наводнения, бури, суша). През 90-те години множество изследвания изчислиха броя на бежанците в следствие на природните бедствия, те са около 25 милиона.

Експерти на ООН, смятат че през 2050 г. ще съществуват около 150 милиона бежанци, мигрирали поради природните бедствия. Това ще се дължи основно на крайбрежните наводнения, ерозията и намаляване добивите от земеделие

(150 милиона означава 1,5 % от предвижданото население в света – 10 билиона души).

Според IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) увеличаването на морското равнище ще унищожи Малдивите.

Без междуанродна подкрепа жителите на Малдивите, Шри Ланка и Индия трудно ще се справят с тези проблеми.

До 10 млн. души могат да бъдат преместени във Филипините, повече от 1 млн. в Камбоджа Тайланд Египет Китай в Латинска Америка и т.н.

ЕНЕРГЕТИКА

Днес енергия се добива предимно от традиционни горива. Полезните изкопаеми движат заводите и автомобилите, използват се в дома. Полезните изкопаеми - въглища, нефт и природен газ - ще са на изчерпване до края на века. При традиционното производство на енергия отпадъчните продукти се изхвърлят в атмосферата. Сред парниковите газове е въглеродният двуокис. Всяка година в атмосферата се изпускат 25 милиарда тона въглероден двуокис - 70 милиона тона на ден, или 800 тона в секунда.

В следващите 50 години световното население ще използва повече енергия, отколкото е консумирана в цялата досегашна история. Човечеството е изправено пред радикален избор - трябва или да се промени начинът на производство на енергия или да се пожертва планетата.

ЕНЕРГЕТИКА

До 2050 г. консумацията на енергия в света ще се удвои. Световното население ще се нуждае от огромни количества енергия за:

- набавяне на прясна вода
- функциониране на заводите, домовете и транспорта.

Очевидно е че човечеството ще трябва да намери решение на въпросите свързани от една страна с набавянето на необходимата енергия и от друга страна да намери нови източници на енергия поради факта че настоящите не се вписват в рамките на Киото протокола. Класическите енерго носители днес са отговорни за повече от 18 на сто от парниковите газове а съществуващите за момента алтернативни такива едва ли скоро ще са в състояние да задоволят потребностите. В допълнение небалансираното увеличаване дела на новите енергоизточници поради високата цена на добиваната енергия може да стане причина за социални и дори политически сътресения.

Повишената цена на морските превози с които се осъществява на 80 на сто от световния транспорт може да стане причина за от една страна фалиране на морски превозвачи и ,или блокиране на световната икономика. По този въпрос в ЕС се обсъждат възможностите за оказване на финансова помощ на стратегически важни корабни превозвачи.

Електро автомобилостроителите за момента отеглиха за по добри времена своите дългосрочни амбиции. Освен дефицита на множество технически решения и необходимостта от унифициране на важни автомобилни възли се оказва че електромобилите щадят само атмосферата в градовете а конвенционалните електродобивни централи ще продължават да си емитират парниковите газове както и до сега, само че там някъде на 100 километра от населеното място, което не се вписва с основните принципи на Киото че за въздуха няма граници и че това което изпускат в атмосферата днес съседите ни утре ще се диша от нашите деца.

**БЛАГОДАРЯ
за
ВНИМАНИЕТО!!!**

**К.Д.П. ИНЖ.
Донко
Брусев**